

15. Казува имъ : Но вы, кого мя казувате че съмъ ?

16. И отвѣща Симонъ Петръ и рече : Ты си Христось, Сынь на Бога живаго.

17. И отговори Исусъ и рече му : Блаженъ си, Симоне, сыне Ионинъ, защото плътъ и кръвь не ти сж открилы това, но Отець мой който е на небеса.

18. Пакъ и азъ ти казувамъ, че ты си Петръ, и на тойзи камькъ ще съидѣ моѣ-тж церквж ; и врата-та адовы не ще ѣ одолѣйтъ.

19. И ще ти дамъ ключеве-тѣ на царство небесно ; и каквото вържеш на земѣ-тж, ще бѣде вързано на небеса ; и каквото раз-вържеш на земѣ-тж ще бѣде развързано на небеса.

20. Тогазь зарѣча на ученицы-тѣ си, да не казувать никому, че той е Исусъ Христось.

21. Отъ тогази начнж Исусъ да показува на ученицы-тѣ си че трѣба да иде въ Иерусалимъ, и да пострада много отъ старѣйшины-тѣ и първосвященници-тѣ и книжници-тѣ, и да бѣде убитъ, и въ третій день да възкръсне.

22. И Петръ го зѣ на странж и начнж да му запрѣщава, и да казува : Смили ся за себе си, Господи ; нѣма да ти бѣде това.

23. А той ся обърнж и рече на Петра : Махни ся отъ прѣдъ мене, сатано, соблазнъ ми си ; защото не мыслишь за това, което е Божіе, но което е чловѣческо.

24. Тогази Исусъ рече на ученицы-тѣ си : Ако ище нѣкой да дойде слѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и нека дигне кръсть-тѣ си, и нека мя слѣдува.

25. Защото който ище да спасе животъ-тѣ си, ще го изгуби ; и който изгуби животъ-тѣ си заради мене, ще го намфри.

26. Понеже какво ся ползува чловѣкъ, ако венчкый-тѣ свѣтъ спечали, а душж-тж си отщети ? Или какво ще даде чловѣкъ за размѣнж на душж-тж си ?

27. Защото Сынь чловѣческый ще дойде въ славж-тж на Отца си съсъ свои-тѣ ангелы ; и тогази ще отдаде всякому споредъ дѣла-та му.